

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ δρ. 8,—

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—

Ἑξαμήνιος 4,50

Ἑξαμήνιος 5,50

Τριμήνιος 2,50

Τριμήνιος 3,—

Λί συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 1 Σεπτεμβρίου 1912

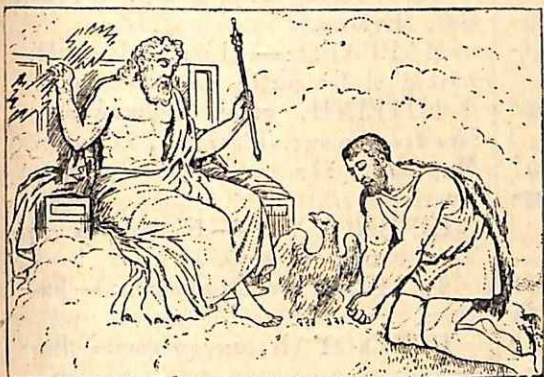
Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 40

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Τὰ δώδεκα χρόνια, κατὰ τὰ ὅποια ὁ Ἡρακλῆς ἔπρεπε νὰ εἶνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εὐρυσθέως, ἐπέρασαν· οἱ δώδεκα ἄθλοι ἐξεπληρώθησαν.

Ὁ Ἡρακλῆς αἰσθάνθηκε ὅτι ἔβγαλεν ἓνα μεγάλο βάρος ἀπὸ τὴν καρδιά του.

ἐχῆς νὰ κάμῃς ἔργα ποῦ προσξενοῦν τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην. Δὲν θὰ ἔχῃς πλέον μάχας μὲ τέρπτα καὶ μὲ ἄγρια θηρία μέσα εἰς τοὺς βράχους καὶ εἰς τὰ βουνά. Ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ἀξία σου κατὰ τῶν ἀνιπάλων ἐκείνων ἔχει ἀποδειχθῇ. Ποτὲ δὲν ἐσφαλές εἰς τὸ ἔργον σου. Τώρα χρειάζεται νὰ μάθῃς καὶ τὴν ἡθικὴν ἀνδρείαν.

Μόνον διὰ νὰ τιμωρῇς τοὺς κακούς, καὶ νὰ προστατεύῃς τοὺς ἀδυνάτους, θὰ ἐξασκήῃς τὴν δύναμίν σου. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑποφέρῃς καὶ νὰ μὲνῃς δυνατός, νὰ θυμῶνῃς καὶ νὰ κυριεύῃς τὸν θυμὸν σου, νὰ ἀποτυγχάνῃς καμμιὰ φορὰ καὶ νὰ ὑπομένῃς τὴν ἀποτυχίαν. Γύρισε πίσω εἰς τὴν γῆ καὶ ξανάρχισε τὸ ἔργον σου ποῦ θὰ εἶνε τὸ πεῖδ κοπιαστικό, τὸ πεῖδ δύσκολο ἀπὸ ὅσα ἔχεις κάμει ἔως τώρα, ἀλλὰ καὶ τὸ πεῖδ εὐγενές!

Ὁ Ἡρακλῆς λοιπὸν ἐπανελάβε τὰ ταξίδια του

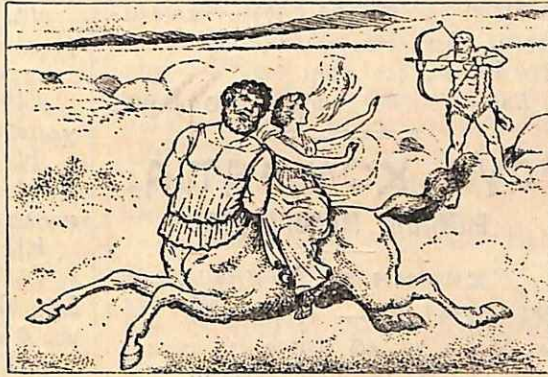
ἀνὰ τὸν κόσμον, ζητῶν νὰ διορθώῃ τὰς ἀδικίας, νὰ υπερασπίζετο τοὺς ἀδυνάτους καὶ νὰ παρηγορῇ τοὺς δυστυχεῖς. Μίαν ἡμέραν ὁμοῦς παρεφέρθη καὶ ἔκαμε μίαν κακὴν πράξιν, διὰ τὴν ὁποίαν ὠργίσθησαν οἱ θεοί.

Ὅταν συνήλθεν, ὑπεβλήθη εἰς μετανοίαν ἐπὶ τρία χρόνια. Ἐπωλήθη εἰς μίαν βάρβαρον βασιλίσσαν, τὴν Ὀμφάλην, ἡ ὁποία τοῦ ἔβγαλε τὴν λεοντίνην καὶ τὴν ἐφόρεσεν αὐτή. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς, ντυμένος σὰν ὑπηρετὴς, ἦτον ὑποχρεωμένος νὰ κάνῃ τὰς δουλείας τοῦ σπιτιοῦ. Ὑπήκουε μὲ ὑπομονήν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι τοῦ ἤξιζεν αὕτη ἡ ταπεινώσις.

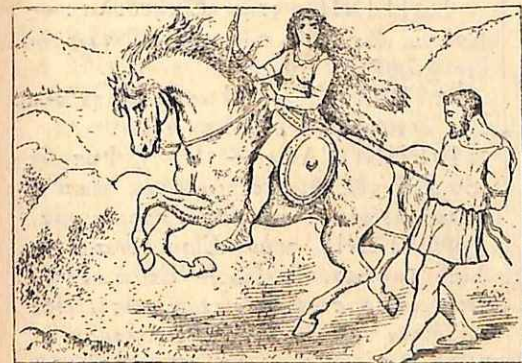
Ὅταν ἐπέρασαν τὰ τρία χρόνια, ὁ Ζεὺς τοῦ ἔδωκεν εὐκαιρίαν νὰ ἐξαγορασθῇ. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπῆρε πάλιν τὴν λεοντίνην του καὶ ἄρχισε νὰ γυρίζῃ τὸν κόσμον, νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ καλὸν ὅπου ἐβασίλευε τὸ κακόν,

νὰ βυθῇ ὅσους δὲν εἶχαν προστάτην. Ἐπιτέλους ἐνυμφεῖτο μίαν καλὴν βασίλοπούλαν, ἡ ὁποία ἐλέγετο Δηϊάνειρα.

Εἰς ἓνα ταξίδι ποῦ ἔκαμεν ὁ Ἡρακλῆς μὲ τὴν γυναῖκα του, ἐβόσκαν μίαν ἡμέρα εἰς τὴν ὄχθην ἐνὸς ποταμοῦ, ὅπου δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ γέφυρα. Ἐνας νέος Κένταυρος, ὀνομαζόμενος Νέσσος, εὕρισκετο ἐκεῖ διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς ταξιδιώτας εἰς τὴν ράχιν του. Ὁ Ἡρακλῆς

ἔβαλε τὴν Δηϊάνειραν εἰς τὴν ράχιν τοῦ Κενταύρου· ἀλλὰ εἰς τὸν μιστὸν δρόμον, ὁ Κένταυρος ἄρχισε νὰ πρέχῃ φεύγων μαζὶ τῆς. Ἡ Δηϊάνειρα ἐφώνησε καὶ παρακαλοῦσε τὸν Ἡρακλῆ νὰ τὴν σώσῃ· τότε αὐτὸς ἔρριπεν ἐν' ἀπὸ τὰ βέλη του καὶ ἐτρούπησε τὸν Κένταυρον εἰς τὴν καρδίαν. Πρὶν ἀποθάνῃ, ὁ Κένταυρος, προσεπαύθη ὅτι μετενόησε δι' ὅ,τι ἔκαμε καὶ ἐψιθύρισεν εἰς τὴν Δηϊάνειραν αὐτὰ

τά λόγια: «Πόρε τὸ πουνάμισό μου τὸ βαμμένο μὲ τὸ αἷμα μου, κρύψε το καὶ φύλαξέ το καλὰ» ἂν καμμιὰ φορὰ σὲ ἀφίση, ὁ ἄνδρας σου δὸς του, νὰ τὸ φορέσῃ καὶ θὰ ξαναγύρῃ σὲ σένα.»

Ἡ Δηϊάνειρα ἐπίστευσε τὰ λόγια τοῦ Κενταύρου καὶ ἀκολούθησε τὰς ὁδηγίας του. Ὁ Ἡρακλῆς ἐγκατεστάθη κατόπιν εἰς μίαν πόλιν ποῦ ἐλέγετο Τραχὶν καὶ ἐζητεν εὐτυχὴς μερικὰ χρόνια μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ μὲ τὰ παιδιά του. Κατὰ δυστυχίαν, ἐπῆγε μίαν ἡμέρα νὰ πολέμησῃ μὲ ἕνα γαϊτανικὸν βασιλέα. Ὁ βασιλεὺς ἐφρονέθη καὶ ἡ οἰκογένειά του αἰχμαλωτίσθη. Μία κόρη τοῦ βασιλέως τοῦ ἐκίνησε τὴν συμπάθειαν καὶ λησμονήσας τὰ καθήκοντά του πρὸς τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του, ὁ Ἡρακλῆς ἤθελε νὰ ξανακυμωθεῖ ἐγκατέλειπε λοιπὸν τὴν Δηϊάνειραν, ἣ ὅποια ὑπέφερε πολὺ. Ἐφυγε μὲ τὴν νέαν του γυναῖκα εἰς τὰ βουνὰ ὅπου ἀπεφάσισε νὰ στήσῃ βωμὸν εἰς τὸν Δία καὶ νὰ τοῦ προσφέρῃ θυσιάς. Ἀλλὰ δὲν εἶχε κατάλληλα φορέματα ἐξήχησε λοιπὸν ἀπὸ τὴν Δηϊάνειραν. Ἐκείνη ἐνθυμήθη τότε τὸ πουνάμισό τοῦ Κενταύρου Νέσσου καὶ τὸ ἐβάλε μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα φορέματα, ἐλπίζουσα ὅτι, ἂν ὁ Ἡρακλῆς τὸ ἐφορούσε, θὰ ἐγίνετο πάλιν πῖστος εἰς αὐτὴν ὅπως ἄλλοτε καὶ θὰ ἐγύριζεν ἀμέσως εἰς τὸ σπίτι του.

(Ἐπεται τὸ τέλος) **ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ**

“ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΙΑ”

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ Β'. (Συνέχεια)

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Πολὺ καλὰ. Μήπως θέλετε νὰ πῶ τίποτα εἰς τὸ σπίτι;
ΦΩΤΕΙΝΗ: — Ὅχι, τίποτα.
ΜΑΡΓΑΡΩ: — Χαίρετε!
ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Χαίρομαστε!
Ἡ Μαργαρώ, μὲ χαμηλωμένο κεφάλι, φεύγει δεξιᾶ.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Πᾶσι πάλι ἡ ἐκδρομὴ μας! Ἐστὶ τὴν παθαίνουμε πάντα, ὅταν ἐρχόμαστε εἰς τὴν ἐξοχὴν μὲ σχέδια καὶ φούμαρα!
ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Τὶ νὰ γίνῃ, λοιπὸν ἀφ' οὗ ἀρρώστιας τάλιο;
ΦΩΤΕΙΝΗ: — Ὅταν ἀρρώσταίνῃ ἕν' ἄλλο, οἱ ἄνθρωποι παίρνουν ἄλλο, ὅταν δὲν ὑπάρχουν πιά ἄλλα, παίρνουν μουλάρια καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχουν οὔτε ἄλλα οὔτε μουλάρια, παίρνουν γαϊδουράκια!
ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Θὰ σοῦ προτείνω κάτι τί.
ΦΩΤΕΙΝΗ: — Στάσου πρώτα, νὰ σοῦ πῶ. Τὸ Μαρούσι δὲν ἀπέχεται ἀπὸ δὴ οὔτε μισή ὥρα. Σήμερον εἶνε καὶ πέρα πανηγύρι. Κόσμος ἀπὸ τὰς Ἀθῆ-

νας ἕνα σωρό. Θὰ εἶνε ὠραία. Θέλεις νὰ πάμε; Ὁ δὲ διασκεδάσουμε πολὺ.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ὅχι. Ἐγὼ προτιμῶ νὰ μείνω ἐδῶ καὶ νὰ συγγρίσω τὸ περιβολάκι μου, ποῦ ἔχω νὰ τὸ κυτάξω πολὺν καιρὸ. Θὰ κάμω ἕνα περίπατο ὡς τὸ πέρα λειβάδι καὶ ἀπὸ καὶ θὰ μὲ πῶ εἰς τὸ δάσος. Ὅσα λευλούδια β. ὦ εἰς τὸ δρόμο καὶ μάρεσσαν, θὰ τὰ ξεριζώσω καὶ θὰ τὰ φυτέψω εἰς τὸ περιβολάκι μου.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Τὶ ἰδέα!.. Πρὶ!
ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Πάντα καλλίτερον ἀπὸ τὴν δική σου.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Ὡστε... εὐὸ δὲν ἐννοεῖς νὰ ἔλθῃς μαζὶ μου εἰς τὸ πανηγύρι.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Καὶ οὐ δὲν ἐννοεῖς νὰ μὲ βοηθήσῃς εἰς τὸ περίβλι.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Θὰ κάμω ἐκεῖνο ποῦ εἶπα.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν καταδέχεται νὰ μὲ συνοδεύσῃς, θὰ πάω μὲ τὴν Μαργαρώ.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἄ, μὲ! καθόλου! Ἡ Μαργαρώ μοῦ χρειάζεται ἐμένα. Ὁ δὲν τὴν πάρω μαζὶ μου, γιὰ νὰ κρατῇ τὸ καλὰ, ποῦ θὰ βάλω μέσα τὰ λουλούδια μὲ τίς ρίζες των.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Ἐγὼ δὲ σοῦ τὴν ἀφίνω καὶ μοῦ φαίνεται, πῶς ἐγὼ τὴν ζήτησα πρώτη.

ΕΙΡΗΝΗ: — Ἀδιάφορο ἐμένα μοῦ χρειάζεται καὶ θὰ τὴν κρατήσω.

ΦΩΤΕΙΝΗ, φωνάζει: — Μαργαρώ! ἔ, Μαργαρώ! ἔλα δὴ! (Στὴν Εἰρηνοῦλα:) Τώρα αὐτὸ ἰδοῦμε!

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Τὶ θὰ ἰδοῦμε;..

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Μάλιστα! ὅθ' ἰδοῦμε ἂν ἡ Μαργαρώ προτιμᾷ νὰ μείνῃ μαζὶ σου ἢ νὰ ἔλθῃ μαζὶ μου!

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἄ! καὶ σοῦ περ νὰ ἰδέα, ὅτι θὰ προτιμήσῃ νὰ ἔλθῃ μαζὶ σου! Ἐγὼ στοιχίζω ἔξω πῶς θὰ μείνῃ μαζὶ μου!

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Καλὰ, πολὺ καλὰ. Περίμενε μιά στιγμὴ! (Φωνάζει:) Μαργαρώ! ἔλα λοιπὸν!

ΣΚΗΝΗ Δ'

ΜΑΡΓΑΡΩ, ἀπέξω: — Ἐφθασα! ἀμέσως!..

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Τώρα νὰ ἰδῇς, ποῦ νομίζεις πᾶς πῶς ὅλοι πρέπει νὰ κάνουν ὅτι θέλεις εὐὸ!

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἐσὺ νὰ ἰδῇς, τώρα, ποῦ φαντάζεσαι πᾶς πῶς ὅλοι πρέπει νὰ σὲ υπακούουν!..

ΜΑΡΓΑΡΩ, εἰσέρχεται δεξιᾶ καὶ ἀσθμαίνει ἀπὸ τὸ τρέξιμον: — Ἐδῶ εἶμαι! Μ' ἐφώνηζατε... Τὶ μὲ θέλετε;

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Νὰ σοῦ...
ΦΩΤΕΙΝΗ, τὴν διακόπτει: — Μαργαρώ, κάθησε κοντά μου ἐδῶ εἰς τὸν πάγκο ἔχω κάτι νὰ σοῦ πῶ.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Μαργαρώ, Μαρ-

γαρώ! ἔλα νὰ καθήσῃς κοντά μου. Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Σὺς εὐχαριστῶ, κυρίες μου, μὰ δὲν εἶμαι καθόλου κουρασμένη. Ἄν ἔχετε νὰ μὲ πῆτε τίποτα, μιλήστε καὶ σὺς ἀκούω.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἐγὼ...
ΦΩΤΕΙΝΗ, συγχρόνως: — Ἐγὼ...
ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Μὴν τὴν ἀκούς.

Δὲν ἔχει τί λέει.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Ἀφίσε τὴν, τὴν φλύαρη, καὶ ἀκούσε μένα. Μαργαρώ μου, ἔχεις καλὰ πῶς ἐγὼ σ' ἀγαπῶ περισσύτερον ἀπὸ τὴν Εἰρηνοῦλα, περ αἰωνίως σὲ κάνει καὶ τρέχεις γιὰ τὸ τίποτα.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Μαργαρώ, μὴν ξεχνᾷς, ὅτι ἡ Φωτεινὴ αἰωνίως τ' ἀγαπᾷ καὶ σὲ βρίζει.

ΦΩΤΕΙΝΗ: — Κάθε ἄλλο! ψέματα!

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Πῶς; τοιμᾷς νὰ λές πῶς εἶνε ψέματα αὐτό;

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Μὲ συγχωρεῖτε πολὺ ποῦ σὺς διακόπτω. Ἀλλ' ἂν ἐξακολουθῆτε νὰ φιλονικεῖτε ἔτσι, δὲν θὰ μὲ πῆτε ποτὲ τί μὲ θέλετε.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἴδου τί συμβαίνει. Ἐγὼ...

ΦΩΤΕΙΝΗ, συγχρόνως: — Νὰ τί εἶνε. Ἐγὼ...

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Πάλι τὰ ἴδια. Μιλάτε καὶ οἱ δύο μαζὶ.

ΦΩΤΕΙΝΗ, στὴν Εἰρηνοῦλα: — Ἄν δὲν μάρψῃς νὰ μιλήσω, θὰ πῶ τῇ Μαργαρῶς, ὅλα ὅσα ἐλεγετε προηγουμένως.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Κ' ἐγὼ θὰ τῇ πῶ ὅλα ὅσα τῇ ἐφαλλες καὶ σὺ!

ΦΩΤΕΙΝΗ, στὴν Μαργαρώ: — Φαντάσου...
ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ, συγχρόνως: — Φαντάσου...

ΦΩΤΕΙΝΗ, μὲ θυμὸ: — Ἐ, μ' αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορο! Κλείσε πᾶς τὸ στόμα σου!

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Ἐ, μὰ δὲν ὑποφέρεσαι! Θὰ σωπάσῃς πᾶς;

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Περιμένω πάντα νὰκούσω τί μὲ θέλετε.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Λοιπὸν, Μαργαρώ, ἀκούσε. Ἡ Φωτεινὴ λέει πῶς δὲν εἶσαι παρὰ μιά χωριατοπούλα.

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια.
ΦΩΤΕΙΝΗ, στὴν Εἰρηνοῦλα: — Καὶ οὐ δὲν εἶπες πῶς θέλεις νὰ τὴν ξεφορτωθῇς;

ΜΑΡΓΑΡΩ: — Ἡ κυρία Εἰρηνοῦλα εἶνε ἐλεύθερη νὰ λέῃ ὅ,τι θέλει.

ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ: — Κ' ἡ Φωτεινὴ μοῦ εἶπε πῶς δὲν σὲ χωνεύει, γιὰτὶ ἡ μαμὰ σὲ φέρονε πάντα γιὰ παρὰδιδίμα.

ΦΩΤΕΙΝΗ, στὴν Εἰρηνοῦλα: — Αὐτὸ μάλιστα, τὸ εἶπα. Ἐσὺ ὅμως εἶπαιτα εἶπες τόσα χειρότερα, ὥστε εἶδα τὸ ἄδικο καὶ σοῦ εἶπα νὰ σωπάσῃς.

(Ἐπεται συνέχεια) **ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΣΤΑΔΙΑ ΚΑΙ ΚΛΙΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ἡ μέλλοντες Εὐέλπιδες καὶ Δόκιμοι ὑφίστανται ὁλονὲν τὰς πολυπλόκους εἰσγαγωγικάς τινος ἐξετάσεις. Καὶ εἰς τὰς δύο Σχολὰς, δι' ὀλίγας θέσεις, οἱ ὑποψήφιοι φέτος εἶνε πολλοί. Τρεχάματα, φασαρία, καρδιολογία, αἰτήσεις, πιστοποιητικά, σωματικὴ ἐξέταση, γραπτὴ δοκιμασία, προφορικὴ, βαθμολογία, παρὰπνοα, — φαντασθῆτε τί γίνεται μὲ τὰ ἑκατὸν αὐτὰ παιδιά, ποῦ ὀνειροπολοῦν τὴν ὠραίαν στολὴν μὲ τὸ «σπαθάκι», καὶ μὲ ἄλλους πεντακοσίους γονεῖς καὶ συγγενεῖς, ποῦ ἐνδιαφέρονται καὶ τρέχουν καὶ καρδιοκτυποῦν μαζὶ των. Τὸ βράδυ, οἱ περὶπατοῦν τῶν Ἀθηνῶν γεμίζουν ἀπὸ αὐτοῦ. Πηγαίνουσι καὶ ἐμῖλους, στέκονται, ἀνακονιώνουσι τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἡμέρας, συζητοῦν καὶ κρύπτουσι τὴν ἀγωνίαν των μὲ ὁσέτι καὶ γέλια. Χθές, εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἤκουσα ἕνα μικρὸν ὑποψήφιον, ζωηρότατον, νὰ παρκαπονεῖται διὰ τὴν βαθμολογίαν κάποιων μαθημάτων. Ἐνῶς ἄλλου τὸν ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ ὕψους ὁκνῶν τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων αὐτῶν, διότι ἔγειναν παρατυπία. Ἀλλὰ σήμερον βλέπω εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ ὕψους τὰς ἐπεκύρωσε, διότι δὲν εὑρε καμμιὰν παρατυπία. Ποῖα ἀπογοήτευσις, δι' ὅσους ἔμειναν ἔξω!.. Ἐ, μεθαύριον ὁπορεύσονται καὶ ἄλλοι... Σιγὰ-σιγὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑποψηφίων θὰ ξεκαθαρίζεται, ἕως νὰ μείνουν οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοί. Ὅλοι οἱ ἄλλοι θὰ εἰσπορεύονται ἐπὶ ἀποτυχίαν καὶ ἐκεῖνο ποῦ ἔγραψε κάποτε πρὸς τὴν Διάπλαιν ἕνας ἀποτυχὼν ὑποψήφιος Δόκιμος: «Οἱ καθηγηταὶ ἔμειναν τόσον εὐχαριστημένοι, ὥστε μὲ παρεκάλεσαν... νὰ τοὺς τὰ ξαναπῶ καὶ τοῦ χρόνου».

Φέτος λοιπὸν οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰς Στρατιωτικὰς μας Σχολὰς εἶνε περισσότεροι ἀπὸ ἄλλοτε. Διὰ κάμποσον καιρὸν, οἱ γονεῖς ἐπέβαλλον εἰς τὰ παιδιά των πρακτικώτερα στάδια. Φαίνεται, ὅτι τώρα ἡ μόδα ξαναγυρίζει εἰς τὸ Στρατιωτικόν. Διότι καὶ εἰς αὐτὰ εἶνε μόδα. Καθὲν κάμνει, ὅ,τι κάμνουν οἱ ἄλλοι. Ὅλοι οἱ ἔχουν τὴν πρωτοβουλίαν. Πῶς νὰ ἐσκέψῃσιν τὰς οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ, οἱ ἔχοντες τὴν πρωτοβουλίαν, ὥστε νὰ ἐπηρεάζουν τὴν μόδον τοῦ Στρατιωτικοῦ στανδίου; Διὰτὶ ἀράγε τὸ Στρατιωτικόν, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, δὲν ἦτο τόσο καλόν, καὶ τώρα εἶνε τὸ καλλίτερον; Αὐτὸ δύσκολον θὰ εὐρίσκαιεν καὶ ἔπειτα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει.

Σὺς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΛΕΞ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΑΚΗΣ

Τὸ φυλλάδιον ἦτο ἐτοιμὸν νὰ τυπωθῇ, ὅταν ὁ τηλεγράφος μᾶς ἔφερε τὴν εἰδησιν τῆς θανατοφόρου πτώσεως τοῦ ἀερόπτερου Ἀλεξάνδρου Καραμανλάκη. Ἀπὸ τοὺς πρώτους Ἑλλήνας, καὶ βεβαίως ὁ πλέον τολμηρὸς καὶ ὁ ριψοκίνδυνος ἀπ' ὅλους, πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα πίπτει θύμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ μιᾶς μεγάλης καὶ ἐυγενικῆς ἰδέας, ὅπου τόσο ὡς τώρα ἐθυσίασθησαν. Περισσότεροι εἰς τὸ προσεχές.

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ' (Συνέχεια)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΜΠΑΝ

Με τὸν σιδηρόδρομον.

Τὴν ἐπαύριον, εἰς τὰς ὀκτώ, ὁ Σάρδας ἐπερίμενε τὸν υἱὸν τοῦ θυματοῦς του. Ἐφορούσε ταξιδιωτικὸν κόστος ἀπὸ χονδρὴν ὡς δέρμα πόχαν, χρώματος σκόνης, καὶ στερεὰ, ὑψηλὰ ὑποδήματα, κίτρινα ἐκτραπέζα δὲ εἰς τὸ χεῖρ ἕνα πόνσο*) καὶ μίαν μικρὰν βαλίτζαν. Ἐταράχθη ὀλίγον ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ζολλιέ. Δὲν ἐφάνη ὅμως διόλου ἡ ταραχὴ του, ὅταν προσηύχθη τοὺς δύο κυρίους καὶ τοὺς ἐγκαίρως μὲ τὴν συνήθη του εὐγένειαν.

Ὁ κ. Ζολλιέ εὗρε ἀνεπίληπτον αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἠγαγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι οἱ φόβοι του ἦσαν ἀδικαιολόγητοι. Ἀπὸ μέσα του ὅμως ἐξηκολούθει νὰ αἰσθάνεται μίαν ἀρίστον ἀνησυχίαν.

Τῷ ὑπέβαλε διαφόρους ἐρωτήσεις περὶ τῆς τοπογραφίας τῆς ἐστάντισίς του, περὶ τῶν μέσων μὲ τὰ ὅποια ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ φθάσῃ εἰς ἐκεῖ, περὶ τοῦ μαρκετίου Ριονσαί, κτλ. Ὁ Σάρδας ἀπεκρίθη ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ, ἀφελέστατα, εὐκολοτάτα, ὡς ἄνθρωπος ὁ ὅποιος δὲν φοβεῖται τίποτε καὶ εὐρίσκει φυσικώτατον νὰ τὸν ἐρωτοῦν περὶ αὐτῶν ὧν.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐφύριξεν. Ἐπρεπε νὰ χωρισθῶν. Ὁ κ. Ζολλιέ τοὺς εἶδε νὰναβαίνουν εἰς τὸ βαγόνι καὶ κατόπιν, ὅταν τὸ τραῖν ἐξεκίνησεν, ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν λέγων κατ' ἐαυτόν:

— Μὰ διατὶ νὰ εἶμαι ἔτσι βαρύνουμος! Φαίνεται ὅτι προαισθάνομαι κάποιον δυστύχημα.

Πρᾶγμα παράδοξον! Ἐνῶ ἐτρεχε τὸ τραῖν καὶ ὁ Σάρδας ἐφαίνετο μισοκμισμένος εἰς τὴν θέσιν του, — ὁ Πέτρος, καθήμενος ἀντικρὺ του, ἠθόλανετο νὰ τὸν κυριεύῃ ἡ αὐτὴ ἀόριστος ἀνησυχία καὶ βχυθυμία. Αὐτός, ὁ πόσος γενναῖος, ὁ συνειθισμένος πλέον εἰς τοὺς κινδύνους, ἤρρισε νὰ φοβῆται.

Νὰ φοβῆται τί;... Δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸ προσδιορίσῃ. Ὁ ὠραίος ἐκεῖνος Ἰσπανός, τὸν ὅποιον εἶχεν ἀπέναντι, ὁ πόσος ἡμέρας, μὲ τὰ κλειστά μάτια, δὲν ἠμποροῦσε βεβαίως παρὰ νὰ τῷ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην.

Τῷ εἶχεν ἀποδείξῃ, ὅτι ἐγνώριζε καλὰ τὸν μαρκήσιον Ριονσαί, ἀπὸ μερικὰ ἰδιαιτέρὰ του χαρακτηριστικά, σωματικά ἢ

*) Τὸ πόνσο εἶνε ἕνα μέγανον τετράγωνον ἀπὸ ὑφασμα ἀδιάδρομον, μὲ μίαν τρύπαν εἰς τὸ μέσον, διὰ νὰ περᾷ τὸ κεφάλι. Ἀποτελεῖ πρωτογενὴ μανδύαν, πολὺ εὐχρηστον. (Σ.τ.Σ.)

του χαρακτήρος του. Βεβαίωτατα τον είχε συναναστραφή πολύ, διὰ νὰ γνωρίξη τόσας λεπτομερείας. Ἐπειτα ὠμιλοῦσε περὶ αὐτοῦ μὲ συμπάθειαν, τρυφερότατα. Ἄρα ἦτο φίλος.

Διατί λοιπὸν νὰ φοβῆται;

Ὁ Πέτρος ἐσκέφθη, ὅτι χωρὶς νὰ θέλῃ, μετεδόθη καὶ εἰς αὐτὸν ὁ ἀόριστος ἐκεῖνος φόβος τοῦ κ. Ζολιλιέ. Ἀλλὰ δὲν εἶχε σημασίαν... Ἀπλῶστα, ὁ καλὸς του φίλος τῷ συνίστα φρόνησιν καὶ προσοχὴν διὰ τὸ δύσκολον ταξίδι τῆς ἐρήμου. Ὁ ἴδιος μάλιστα τῷ εἶχεν ἀγοράσῃ τὴν προτεταμένην δύο φοβερὰ ρεβόλβερ μπουλλ-ντόγκ καὶ ἓνα στυλέτον, καὶ τῷ εἶχεν εἰπῇ:

— Κρύψε καλὰ αὐτὰ τὰ ὅπλα. Νὰ μὴν ἰδῇ κανεὶς ὅτι τὰ ἔχεις, οὔτε αὐτὸς ὁ συνταξιδιώτης σου. Νὰ τὰ φανερώσῃς μόνον ἐν ἀνάγκῃ.

Ὁ Πέτρος τὰ ἐφύλαξεν εἰς τὰ εὐρύχωρα θυλάκιά του. Εἶχε δώδεκα βολὰς, εἶχεν ἀκόμη πολλὰ φυσίγγια εἰς τὴν διάθεσίν του, ἐταξίδευε συντροφευμένος, ἦτο καλὸς σκοπευτής, δὲν ἔπρεπε λοιπὸν νὰ φοβῆται τίποτε.

Τὸ τραῖνον ἐστάματ' ἐπὶ τὸ Ροζάριον. Ἀπεβιβάσθησαν, ἐπρογευμάτισαν εἰς τὴν κορυφὴν αὐτὴν πόλιν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπῆραν ἄλλην ἀμαξοστρωτήριον, ἥ ὅποια εἰσχωροῦσε ὁλοσδιόλου εἰς τὸν Κάμπον.

Ὁ Σάρδας ἔπαυσε πλέον νὰ ἐμιλῇ.

Καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἐκοιμᾶτο, ἐφαίνετο σύννους, βυθισμένος εἰς ἀνέψεις.

Πραγματικῶς, ἐμελετοῦσε τὸ σχέδιόν του, τοῦ ὁποῦ αἱ δυσκολίαι δὲν τῷ διέφευγον, διότι ἐννοοῦσαν, ὅτι ὁ Πέτρος ἦτο ὑποψιασμένος καὶ προσεκτικός. Προσποιοῦμενος, ὅτι κοιμᾶται, τὸν παρετήρει καὶ τὸν ἐσκοῦδαζε διὰ μέσου τῶν μακρῶν του μαῦρων βλεφαρίδων. Καὶ τὸν ἐβλεπε πάντοτε ἄγρυπνον, ἀνήσυχον, κάπου-κάπου νὰ τὸν κρυφοκυττάξῃ...

Ὡ, δὲν ὠμοιάζε διόλου μὲ τὸν μαρκήσιον Ριονσαί, τὸν εὐπιστον, τὸν ἀνοίγοντα ἀμέσως ψυχὴν, καρδίαν, σπῖτι, εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα, ὁ ὁποῖος τῷ ἔκαμνε τὸν φίλον,

διὰ νὰ τὸν δολοφονήσῃ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς!

Ὁ πρῶτος σταθμὸς

Ἐνύκτωνεν, ὅταν τὸ τραῖνον ἐσταμάτησεν εἰς μίαν στάσιν. Δὲν ἐφαίνετο ἐκεῖ ἄλλο-οἰκοδόμημα, ἐκτὸς τοῦ μικροῦ σιδηροδρομικοῦ περιπτέρου καὶ ἐνὸς ράνκου (ἀχυροκαλύβης), πέριξ τοῦ ὁποῦ ἦσαν δεμένα ἄλογα.

— Ἐδῶ θὰ καταβῶμε, εἶπεν ὁ Σάρδας λαμβάνων τὴν βαλίτζαν του.

Ἡ ἐξοχὴ ἐκείνη δὲν ἦτο διόλου ἐλκυστική. Μία μονότονος, ὁμοίμορφος, ἄχρηστος πεδιάς, σκεπασμένη μὲ παράδοξον γλῶσσαν, τὴν ὁποῖαν διέκοπτε, κατὰ

«Εἰς τὰς ὁκτώ, ὁ Σάρδας ἐπερίμενε...» (Σελ. 351, στ. γ')

μεγάλᾳ διαστήματι, ἐν δένδρον πυκνόφυλλον, μεμονωμένον, ἀπὸ τὰ λεγόμενα ὁμπού, τὰ μόνον πεῦ φύονται εἰς τὸ τραχὺ αὐτὸ ἔδαφος.

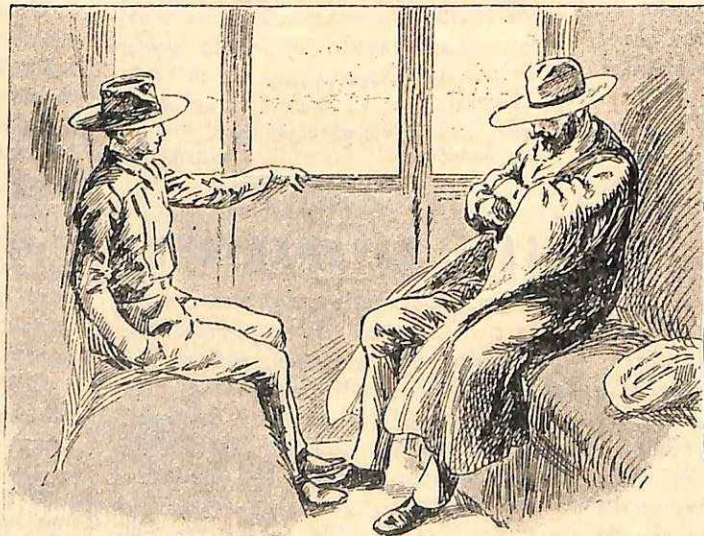
Χωρὶς λέξιν, εἰ δύο ἄνδρες διηυθύνθησαν εἰς τὸ ράνκο, ὅπου ἕνας γκῶσσος, μὲ τὸ σιγᾶρον εἰς τὸ στόμα, ἐκάθητο καὶ ἔπαιζε κ. ἰ. ὅ. ἄ. ρ. α. ν.

Πλησίον του, ὅρθια ἐμπρὸς εἰς ἓνα ὑψηλὸν ξύλινον γουδί, μία ὠραία κόρη, μὲ πρωτογενὴ ἐνδυμασίαν, ἐκοπᾶνιζε γαλαμπόκι, διὰ νὰ μαγειρεύσῃ τὸ ἐγχαύριον φαγητόν, τὸ

λεγόμενον μαζαμόρα.

Ὅταν ἐπληρίσασεν εἰς δύο ταξιδιώται, ὁ χωρὶς ἐσηϊώθη.

— Μπουένας τάρντες, καμπαλλέρος! τοῖς εἶπε (καλησπέρα, ἀφεντάδες!)

«Πραγματικῶς, ἐμελετοῦσε τὸ σχέδιόν του...» (Σελ. 352, στ. α')

Τί ἐπιθυμεῖτε; — Δυὸ καλὰ ἄλογα μὲ τὰ ρεκάντα*) τους.

— Θὰ πᾶτε μακρὰ;

— Ὡς τὸ Σάνκο* ὅσῳ τὰ ξαναφέρωμε.

— Πρέπει νὰ μοῦ ἀρίστετε χίλια πιάτρα γιὰ ἐγγύησι.

— Ὅριστε τα.

— Περιμένετε νὰ τὰ σελλώσω καὶ θὰ σᾶς τὰ φέρω.

Ὁ χωρὶς ἐπῆγεν ἐπίσω ἀπὸ τὴν καλύβην καὶ ἐμεινεν ἀρκετὴν ὥραν ἀθέατος.

Ἀπὸ τὸν ἰσπανικὸν αὐτὸν διάλογον, ὁ Πέτρος δὲν ἐνόησε τίποτε κ' ἐκτύταζε τὴν ἐρημον, τὴν ἐκτεινομένην ἐμπρὸς του, μὲ βαθεῖαν μελαγχολίαν.

Τόσον πένθιμος, τόσον στυγνὴ λοιπὸν ἦτο ἡ χώρα ὅπου κατοικοῦσεν ὁ πατέρας του; Πῶς θὰ τὸν ἐπανεύρισκε; καὶ πότε θὰ ἐτελείωνε τὸ παράδοξον αὐτὸ ταξίδι: μὲ τὸν ἄγνωστον σύντροφον, τόσον ὁμιλητικὸν καὶ εὐθυμον χθές, τόσον δύσθυμον καὶ σκετικὸν σήμερα; ...

Δὲν ἐπρόφρασα νὰ εἰδοποιήσω διὰ νὰ μοῦ στείλουν ἄλογα ἀπὸ τὸ κτήμα, τῷ ἐξηγήσεν ὁ Σάρδας καὶ τώρα θὰ πάρωμε ἀπὸ τὸ σταθμὸ.

Δὲν πειράζει, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος βλέπων ἐρχόμενα δύο ἰσχνὰ ἄλογα, μὲ χαμηλωμένα κεφάλια, στολισμένα ὅμως μὲ κάποιαν φροντίδα.

Ἀντὶ σέλλας, εἶχαν τὸ ρεκάντο πῦρ εἶπαμεν. Ἦτο ἄσχημον καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἦτο ἄνετον.

Ὁ Σάρδας παρηκολούθησε τὸ βλέμμα τοῦ Πέτρο, εἶδε τὴν ἀπογοήτευσίν του καὶ ἐμειδίασε:

Δὲν εἶνε κόμμοδο σὰν τὴν ἀγγλικὴν σέλλα, τῷ εἶπεν ἄλλὰ γρήγορα κανεὶς τὸ συνειθίζει.

Ἐδῶσε τὸ παράδειγμα, πηδῶν ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου του. Ὁ Πέτρος τὸν ἐμιμήθη.

Εἶθε καλὸς ἵππεύς, εἶπεν ὁ Ροριγκέζ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐλπίσῃ τὸ ἐναντίον.

Θὰ ἦταν καλλίτερα γωρεὶς σέλλα, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος ἄλλὰ πρέπει κανεὶς νὰ συμμορφώνεται.

Τὰ ἄλογα τῆς πάμπας εἶνε ἐξαιρετικά, φθάνει μόνον νὰ μὴ ταναγκάζῃ κανεὶς νὰ τριποδίζου. Ὁ τριποδισμὸς τῶν (τρώτ) εἶνε ἄθλιος, ἔχουν ὅμως λαμπρὸν καλπασμὸν (γκαλόπ). Ἐξέκίνησαν μὲ κυνηγετικὸν καλπασμὸν, τὸν ὁποῖον διέτησαν ὁμαλῶς ἐπὶ μίαν ὥραν. Ἐβόησαν οὕτως εἰς μικρὸν ποτάμι, τὸ ὁποῖον ἐπέρχοντο εὐκόλῃ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πάλιν ἤρχισαν νὰ τρέχουν ὀλοταχίως.

*) Τὸ ρεκάντο εἶνε συνδυασμὸς δερμάτων, ἱμάντων καὶ κλινωσκαπασμάτων, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει ὡς σέλλα καὶ ὡς στρωμνὴ. (Σ.τ.Σ.)

Ἡ σελήνη εἶχεν ἤδη ἀνατείλει, φωτίζουσα τὴν μονότονον ἐκείνην ἐξοχὴν, ὅπου δρόμοι δὲν ὑπῆρχον καὶ ὅπου ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι πηγαίνει εἰς τὴν τύχην.

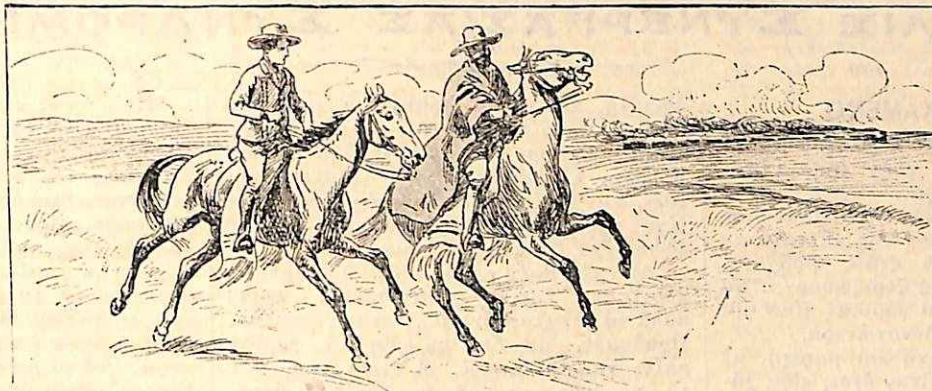
Ἐπιτέλους εἶδαν μακρόθεν φῶτα.

Ἐκεῖ θὰ κοιμηθῶμε, εἶπεν ὁ Σάρδας, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε προσέβῃ λέξιν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐρίπου πορείας των. Εἶνε ἡ πουλπερία.

Πουλπερία λέγονται τὰ πρωτογενῆ ξηνοδοχεῖα τῆς πάμπας, τὰ χάνια. Ἐπλησίαζαν. Τὸ φῶς τῆς σελήνης τοῖς ἐπέτρπε νὰ διακρίνουν μικρὸν οἰκοδόμημα ὁμοίον μὲ τὸ τοῦ σταθμοῦ.

Μία στέγη ἀχυρίνη ἐπρυφύλαττεν ἐν δωματίον ἀπὸ τοίχους γυνδροειδεῖς. Τὸ πάτωμα ἦτο ἀπλὸν γῶμα. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ οἰκίσκου, εὐρύχωρα ὑπόστεγα ὡς βεράνται. Καὶ ἀπὸ πίσω περίβολος περιχλωμένος μὲ πασάλους, ὅπου ἐφυλάσσοντο τὰ ζῷα τοῦ παλπερίου.

Ἐξέκίνησαν μὲ κυνηγετικὸν καλπασμὸν... (Σελ. 352, στ. γ')

«Ἐξέκίνησαν μὲ κυνηγετικὸν καλπασμὸν...» (Σελ. 352, στ. γ')

τοῦ πετρελαίου, ἐφαίνοντο κινούμενα καμνία εἰκοσαρὶά πρόσωπα. Ἦκούοντο μακρόθεν κιόζοι. Ἐβόηζαν, ἐτραγουδοῦσαν, ἐχόρευαν.

Ὁ Σάρδας καὶ ὁ Πέτρος ὑρίππευσαν, ἔδωσαν ἀπέξω τὰ λόγα των καὶ εἰς τὴν ὥραν εἰς τὸ παλπερίον.

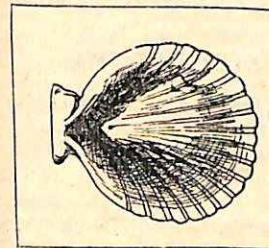
φωτισέως καὶ σφοδρῶς μίσους. Ἐν γένει ὁ γκῶσσος δὲν εἶνε καλὸς, ὁρκεὶ νὰ ξιύρη κανεὶς νὰ τὸν μεταχειρισθῇ.

Παρεμείναν ὅλοι καὶ προσέφεραν θέσεις εἰς τοὺς ἀγνώστους, τοὺς ὁποῖους ἐξηκολούθησαν νὰ παρικήρουν.

(Ἐπεται συνέχεια)

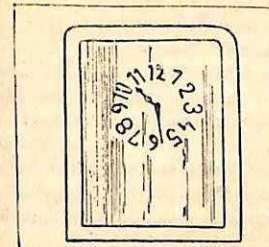
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Περίεργον κογχύλι

Τὸ κογχύλι αὐτὸ εἶνε πραγματικῶς πολὺ περίεργον. Ἐάν τὸ παρατηρήσῃ κανεὶς ἀπὸ μέσῃ μετὰ προσοχὴν, ὅτι ἰδῇ ἓνα κεφάλι ἄρκτου, τὸ ὁποῖον κλημάζεται γαθκρώτα ἀπὸ τὰ διάφορα νερά (χρώματα) ποῦ ἔχει ἐπάνω τὸ μάργαρον.

Παλαιὸν ὥρολόγιον

Εἰς ἐν κατὰστημα μικρῆς νορμανδικῆς πόλεως, εὑρίσκεται τὸ περίεργον αὐτὸ καὶ ἀρχαιοτάτον ὥρολόγιον τοῦ τοῦ

χου, τὸ ὁποῖον ἀντὶ πλακόδες, ἔχει ἓνα καθρέπτην. Ὁ μηχανισμὸς εὑρίσκεται ἀπὸ πίσω, οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν ὥρων εἶνε κολλημένοι ἐπάνω εἰς τὸν καθρέπτην. Τὸ ὥρολόγιον αὐτὸ ἀνέκαθεν εἰργάζετο

κ' ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται μέχρι σήμερον μὲ ἀκρίβειαν ἀπόλυτον.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α') Αἵνιγμα

Ἐστὴν ὑπὸ Νικολ. Κ. Καρατζῆ

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς εἶμαι ἐγώ, ἡ ὁρμή τῶν ἀνθρώπων εἶμαι ἐγώ, οἱ ἄνθρωποι μὲ ἐξίστανται καὶ εἰς τὸ δάσος ἔχω τόπον. — Τί εἶνε;

β') Παίγνιον

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Θαλοῦ

ΑΛ	ΤΟΥ	NON	ΤΙ
ΒΕ	ΡΩ	ΜΙ	ΝΕ
NON	ΡΙ	Α	ΜΗ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελεσθῶν τέσσαρες πόλεις τῆς Ἰταλίας.

γ') Ἐφθαρμένη ἐπιγραφή

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Γοργοῦς

ΦΘ.ΠΡΟ.ΣΙ. Π.Η. ΧΡ.ΣΤ. Μ.ΑΙ.Ι. Κ.Κ.Ι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΕ'

ΤΟ ΜΑΤΕ

Ἡ πουλπερία.

Ὁλος ὁ θόρυβος ἔπαυσεν, ἅμα παρούσα ὁλοσχερῶς οἱ εὐγενεῖς ταξιδιώται, οἱ ὁποῖοι ἐχαίρεισαν ὀλογυρά των.

Τὰ βλέμματα δὲν ἦσαν ἐγθρικά. Οἱ γκῶσσοι εἶνε τραχεῖς καὶ ἀρχέγονοι ἄνθρωποι ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγαθοί, ἀρκεὶ νὰ μὴ προσκρούσῃ κανεὶς εἰς τὰς ιδέας των καὶ τὰ ἔθιμά των.

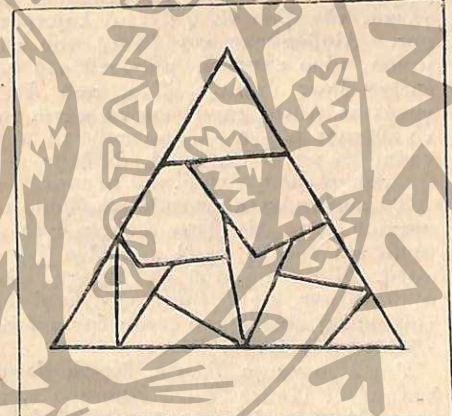
Δὲν θυμῶνουν μὲ τοὺς ξένους, πορὰ μόνον ὁσάκις νομίσουν ὅτι αὐτοὶ τοὺς περιφρονοῦν. Εἶνε ἐπιδεικτικὰ τυχερῆς ἀ-

φωτισέως καὶ σφοδρῶς μίσους. Ἐν γένει ὁ γκῶσσος δὲν εἶνε καλὸς, ὁρκεὶ νὰ ξιύρη κανεὶς νὰ τὸν μεταχειρισθῇ.

Παρεμείναν ὅλοι καὶ προσέφεραν θέσεις εἰς τοὺς ἀγνώστους, τοὺς ὁποῖους ἐξηκολούθησαν νὰ παρικήρουν.

(Ἐπεται συνέχεια)

Λύσεις τοῦ 38οῦ φύλλου

α') Ἰδοὺ πῶς θὰ συνδυασθῶν τὰ ἐνδεκα τεμάχια διὰ νὰποτελεσθῇ τὸ τρίγωνον.

β') Ἡ Χελώνα (τὸ καυκαλότης, γ') Ἐμπρός, τροχάδην, ἀρκίσις.

408. Κεκρυμμένον Γνωμικόν.

Ἀφαιρῶν τρία γράμματα ἐξ ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ συναρμολογῶν τὰ λοιπὰ, καθ' ἣν εὐρίσκονται σειράν, σχηματίζε ἀρχαῖον γνωμικόν ἐκ τριῶν λέξεων :

πρῶτος, ἄνθος, σειρά, λύκος, λέφος, κίττα, σιωπή, ἄριος, γήρας.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀσπασίας τῆς Μιλήσιας

409. Μυστικά Ἐρωτήσεις

Ὁ Διδάσκαλος : — Δύνασαι νὰ μοῦ εἰπῇς πότε..... ὁ Μέγας..... ;

Ὁ Μαθητής : — Τῷ 323 πρὸ Χριστοῦ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Υἱᾶς Σισυγῆς

410. Μεσοστιχίς

Τὰ μεστιά γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων (ἐκαστὴ τῶν ὁποίων ἔχει ἐν ὅλῳ ἐπτά γράμματα) ἀποτελοῦν ἀρχαῖον Ρήτορα :

1, Ἀρχαῖος Θεός· 2, Βασιλεὺς τῆς Ρώμης· 3, Κράτος τῆς Εὐρώπης· 4, Ἀρχαῖος ρήτωρ· 5, Κράτος τῆς Εὐρώπης· 6, Νῆσος τῆς Εὐρώπης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δακρυβρέκτου Ἡπειρώου

411. Ἑλλειποσύμφωνον

υι - οηα - εαζει - ου - αιο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑκάτης

412. Γρῆφος

MM

τὸ αὐτό

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλπίδος τῶν Ὑποδούλων

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 33 καὶ 34

325. Παράσημον (παράς, ὕμων.) — 326. Κάπρος (κᾶ, πρὸς.) — 327. Ἐλαφος-ἐλαφρός. — 328. Λέρος-λάρος.

329.

Ω

ΩΡΑ
ΤΡΙΤΗ

ΔΙΣΩΠΟΣ
ΔΚΑΡΝΑΝΙΑ

ΦΕΙΔΙΑΣ - ΦΑΛΗΡΟΝ (Φαραῖος, ἙΑρ, Ἰωλκός, Δόγης, Ἰλλυρία, Ἀμοργός, Σολωμός.) — 337. Μὲ λόγια δὲν χορταίνει ἡ κοιλία. — 338. Πᾶν μέτρον ἄριστον (π' ἂν μὲ τρ - ὦνάρ εἰς τόν.)

339. Τρίγωνον (τρυγών, ὄν.) — 340. Βιθυνία (βῆ, ὄθ, νῆ, α.) — 341. Ἄπιον - ὅπιον. — 342. Ἀγίς-σίγα.

343.

Ε

ΕΙΣ
ΕΛΠΙΣ

ΔΙΠΥΤΟΣ
ΣΙΤΟΣ

ΣΟΣ

Σ

αἱ ἐκ τῶν ἄνω, κατὰ στίχους, βουτροφθόν.) — 349. Ὁ Θεός εἶνε παντοδύναμος. — 350. Ἐν τῇ ἐνώσει ἰσχύς (ἐν τῇ - ἐν ὡ σὺ-εἰς γῆς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ανταλλάσσω δελτία ταχυδρομικά προτιμῶ τοιαῦτα. — Mr. D. Frangos. Nogales Ver, Mexique. (IB', 256)

Μελαχροινὴ Ἑλληνοπούλα, ποῖα εἶσθε, παρακαλῶ ; καὶ πῶς ξεῦρετε ὅτι ἀλλόζω ψευδώνυμα ; Μήπως ἔχετε λάθος ;

Ὁνειρώδες Βάλς. (IB', 257)

Mille merci, Κρητικοπούλα, διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεώς μου. Ἀμέσως σὺς ἀπῆντησα. — Ὁνειρώδες Βάλς.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

"ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ,"

Διορίζονται ἀντιπρόσωποι : Πόρτ - Σαῖδ : Κερκυραϊκὴ Αἶθρα, Ἀθηναῖον : Ἀθανάσιος Διάκος, Πειραιῶν : Ἀττικὴ Δύσις, (ἀντὶ Ἀεροπλάνου Αἰδαλός), Κορίνθου : Ἀλέξανδρος Μανροκορδάτος. Ζητοῦνται λοιπὸν πόλεων. Νέα διεύθυνσις Συλλόγου : Δάφνης Στέφανον, Ναύπλιον. (IB', 259)

Διορίσθη ἀντιπρόσωπος ἐν Πειραιεὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Διαπλασιακοῦ Συλλόγου «Παλαμήδης». Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον : Ἀττικὴν Δύσιν, P. R. Πειραιᾶ.

Ἀττικὴ Δύσις. (IB', 260)

Ναί, Ἀπλησιζομένη Κόρη, ἔχεις δίκαιον τὸ τετράδιον τοῦ ξαναδιάδασα.

Ἀττικὴ Δύσις. (IB', 261)

Αγαπητοὶ Συνάδελφοι !

Βεβαιωθείς ἐξ ἰδίας ὕψους περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Συλλόγου ΘΩΡΙΑΜΒΟΣ, δηλῶ καὶ δημοσίᾳ ὅτι εἶνε ἄξιος τῶν ἐπεσημειῶν, κατατάσσεται ὑπὸ τὴν Σημείαν του, ἀναλαμβάνω ἀντιπροσωπεῖν του ἐν Σάμῳ, καὶ δὲν ἀποδέχομαι προταθεῖσαν ἀντιπροσωπεῖαν «Παλαμήδους». Ἀναγνωτὴ δὲ ἐξ ὅλης ψυχῆς :

Ζήτω ὁ ΘΩΡΙΑΜΒΟΣ !

Ἑλληνικὴ Καρδιά. (IB', 262)

Διὰ τοῦ ὀπτικοῦ

Πρόεδρος ΘΩΡΙΑΜΒΟΥ ὅπου εἶνε.

Καταταγθεὶς ὑπὸ σημαίαν σας, ἀναλαμβάνω ἀντιπροσωπεῖν. Ἀποστείλατε καταστατικὰ τέχιστα. — Ἑλληνικὴ Καρδιά.

Αγαπητοὶ Λευκοκύμαντε Αἰγιάλ καὶ Ἑλληνικὴ Καρδιά, διατὶ δὲν γράφετε ; Ὁνειρεμένη Ἑλλάς. (IB', 264)

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΟΡΕΝΑΤΩΤΕΙΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΑΞΕΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀκαδημίας 42

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούς Σεπτεμβρίου ἰδρύμεν πλῆρες Παρθενωγαγεῖον Φροεβελιανόν τάξεις προτύπου Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ Γυμνασίου.

Ἡ διδασκαλία θὰ γίνηται κατὰ τὰ νεότερα παιδαγωγικὰ συστήματα, θὰ διδάσκωνται δὲ ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζημένων, ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα, ἡ Γυμναστική, ὁ Χορός, ἡ Ζωγραφικὴ καὶ Πλαστική, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ χειροτεχνίαι κατὰ τὸ Σουηδικὸν σύστημα (Sloyd) ἄνευ ἰδιαίτερων διδασκτρων.

Γίνονται δεκταὶ μαθηταὶ ἐξωτερικῶν, τρώφιμοι καὶ ἡμιτρόφιμοι. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον : Ὁδὸς Σίνα 16, Ἀθήνας.

Ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτ. τμήματος

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Ἡ Ἐφορὸς τοῦ Ἀνωτ. Παρθενωγαγεῖου

B. A. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύο μέγαρα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.

Τὸ ἐν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 9. παραπλεύρως τοῦ ἀνακτόρου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Νικολάου καὶ ἐναντὶ τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, (περιοχὴ 6 χιλιάδων πήγων τετραγωνικῶν).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ

Περιλαμβάνει Ἑλβετικὸν νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, 4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν, 1 τμήμα γερμανικῶν. Ἐπιμελεῖται καὶ καθήγητὰ Εὐρωπαῖοι.

Τὸ ἕτερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου ἀριθ. 6 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλεύρως τῆς Ἀγγλικῆς Προεδρίας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμήμα Ἑμπορικῆς Σχολῆς, Λογιστικὸν τμήμα μὲ φοίτησιν μονοτεῖ.

Τὰ διπλώματα τοῦ Ἑμπορικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτηταὶ διαιτωμένων ἐν τῷ οἰκοτροφεῖῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ ἑμπορικὰ ἢ τὰς ξένας γλώσσας. Εἰς τούτους παρέχεται ἰδιαίτερον δωμάτιον ἐπιπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Ἀπευθυντέον :

Διεύθυνσιν Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν συνενόησιν : Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς ὁδὸς Δραγατσανίου 6, παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἡ Διεύθυνσις διαθέτει πολυτελεῖς ἰδιόκτητον λεωφορεῖον, ὅπως μεταφέρῃ τούτους ἐκ τῆς οἰκίας τῶν εἰς τὴν Σχολήν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 38ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 353)

ΑΘΗΝΩΝ : Μαρία Φ. Οἰκονόμου, Βάνδα Πιέρη, Σοφία Μ. Φιλιπποπούλου, Χρ. Γ. Χριστοδούλου. Ἰνὸ Κοστανινογιαννιάνη, Ν. Φ. Οἰκονόμου, ΠΕΙΡΑΙΑΣ : Θ. Γ. Βαρελάς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ :

ΛΙΓΙΟΥ : Δ. Κ. Χριστοδουλόπουλος. ΖΑΚΥΝΘΟΥ : Διον. Δ. Κλάδης. ΚΑΜΑΡΟΥ : Ἀνδρ. Γ. Ἀναστασόπουλος, Ἀργ. Κ. Δημόπουλος.

ΚΑΡΑΙΤΗΣ : Θεῶς Γ. Κόφρας. ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Γ. Δεμπόνος. ΚΗΦΙΣΙΑΣ : Χρυσῆς Γ. Ἀσκητοπούλου (37) ΛΑΡΙΣΣΗΣ : Γ. Σηλυβριδῆς, Ἄγνα Δ. Σηλυβριδῆς.

ΔΕΞΑΙΝΩΝ : Ρίκα Ν. Ἀγγελόπουλου. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ : Δημ. Γ. Ρετάνης. ΠΑΤΡΩΝ : Παύλῳ Ναυτοπούλῳ, Κ. Γ. Φαρμακίδῳ, Γ. Σ. Βασιλείῳ.

ΠΥΡΡΟΥ : Ν. Κ. Καραντζῆς. ΣΥΡΟΥ : Παύλῳ Ἀρ. Μονόπουλῳ. ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ : Μαρία Κ. Παπαβάσου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ :

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ : Νεμ. Γ. Παπάς, Γ. Βάθης. ΒΙΡΚΕΤ - ΕΛ - ΣΑΪΣ : Πουλὶα Πολυταγίδου. ΚΑΒΑΛΛΑΣ : Αρκαῖος (35).

ΚΑΙΡΟΥ : Στ. Γ. Ἀντωνίου. ΠΕΛΟΥΣΑ (Κόσου) : Γ. Χ. Γεωργιάδης (36). ΣΩΚΙΩΝ : Μαν. Α. Καίρας, Ἀντ. Ὁμ. Ἀλετράς,

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐφορῶντων ὁρθεῖν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλεχθῆν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γ. ΒΛΩΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ διὰ τρεῖς μῆνας, ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου.

Πλεονάζουν δὲ 1,10 διὰ τὴν προσεχῆ Διαγωνίαν. Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὐτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά ὥστε διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰ).